[1]ऊः-जनौः,[1A] जनावौ-जनावः ; —

अवितः-तम्-तवान्,	आवितम्,	अविविषितम्-तः-तवान् ;
अवः,	आवः,	अविविषुः, आविवयिषुः ;
अवितव्यम्,	आवयितव्यम्,	अविविषितव्यम् ;
अवनीयम्,	आवनीयम्,	अविविषणीयम् ;
आव्यम्,	आव्यम्,	अविविष्यम् ;
ईषदवः, दुरवः, स्ववः ;	—	—
अव्यमानः,	आव्यमानः,	अविविष्यमाणः ;
आवः,	आवः,	अविविषः ;
[2]ऊतिः,	आवना,	अविविषा, आविवयिषा ;
अवितुम्,	आवयितुम्,	अविविषितुम् ;
अवनम्,	आवनम्,	अविविषणम् ;
अवित्वा,	आवयित्वा,	अविविषित्वा ;
समव्य,	समाव्य,	समविविष्य ;
आवम् २, अवित्वा २,	आवम् २, आवयित्वा २,	अविविषम् २ ; अविविषित्वा २ ;
[3]ओम्,	अवनी-[4]अवनिः,	ओतुः[5] (बिडालः).

(48) "अश भोजने" (IX-क्र्यादिः-1523. सक. से-पर-)

'व्याप्तावश्नुत इत्याहुः, अश्नातीति तु भोजने।' (166) इति देवः।

आशकः-आशकः-शिका, अशिशिषकः-षिका, [6]अशाशकः-शिका,
अशिता-त्री, आशयिता-त्री, अशिशिषिता-त्री, अशाशिता-त्री ;

---

1. 'ज्वरत्वर—' (6-4-20) इत्युपधावकारयोरूठ्।

1A. 'एत्येधत्यूठ्सु' (6-1-89) इति वृद्धिः।

2. 'ऊतियूति—' (3-3-97) इति क्तिनि उदात्तान्तो निपातितः।

3. औणादिके मन्प्रत्यये प्रत्ययस्य टिलोपे इडभावे ऊठि गुणे च रूपम्।

4. औणादिकेऽनिप्रत्यये 'कृदिकारात्—' (4-1-45. ग. सू.) इति ङीषि रूपद्वयम्।

5. औणादिकः तुन् प्रत्ययः, ऊट् गुणः।

6. 'सूचिसूत्रिमूत्र्यट्यर्त्यशूर्णोतिभ्यो यङ् वाच्यः' (वा. 3-1-22) इति यङ्।